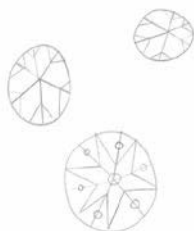

ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΧΑΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ
ΡΟΥΜΠΙΝΙ

Ήταν δύο ημέρες μετά τα Χριστούγεννα.
Είχα περάσει λίγο καιρό με την οικογένειά
μου και επέστρεφα στο σπίτι όπου έμενα
με τον Σέρλοκ Χολμς, στην οδό Μπέικερ.
Όσο προχωρούσα προς τον αριθμό 221B,
άρχισε να χιονίζει βαριά. Το στρώμα χιο-
νιού έγινε σύντομα τόσο παχύ, που έπνιγε
τον ήχο από τις οπλές των αλόγων
πάνω στο πλακό-

στρωτο, καθώς οι αμαξάδες επιβράδυναν τον ρυθμό τους για να αποφύγουν τα γλιστρήματα.

Επικρατούσε μια ασυνήθιστη ηρεμία στον δρόμο χωρίς τους μικροπωλητές και τους εφημεριδοπώλες. Οπωσδήποτε η δουλειά θα ήταν στο φόρτε της πριν από τα Χριστούγεννα, πολλοί από αυτούς όμως δούλευαν λιγότερο τώρα, για να μπορέσουν να πάρουν μια ανάσα.

Μικροπωλητές

Πωλητές των δρόμων με καρότσια. Χρήσιμοι πληροφοριοδότες, γιατί έχουν πολύ καλή γνώση του Λονδίνου και έρχονται σε επαφή με πολύ κόσμο καθημερινά. Θεωρούνται πολυμήχανοι και συχνά γυρίζουν στην πόλη και πουλούν την πραμάτεια τους τραγουδώντας τις δικές τους μελωδίες.

Παρότι συγκατοικούσαμε λίγους μόνο μή-
νες, ο Χολμς μού είχε ζητήσει να συμμετάσχω
σε αρκετές από τις υποθέσεις του. Μου άρε-
σε πολύ να τον βοηθάω, κι έτσι όπως βάδιζα
στους χειμωνιάτικους δρόμους, αναρωτιό-
μουν αν δούλευε σε κάποιο νέο μυστήριο ή
τα Χριστούγεννά του ήταν ήρεμα. Δεν υπήρ-
χε αμφιβολία ότι τα είχε περά-
σει μόνος, αυτό όμως ήταν
κάτι που δεν τον πείραζε.
Η σπιτονοικοκυρά μας, η
κυρία Χάτσον, σίγουρα
τον είχε περιποιηθεί άψο-
γα, όπως έκανε πάντα.

Ενώ γυρνούσα το κλειδί στην
κλειδαριά και άνοιγα την πόρτα, η κυρία
Χάτσον ήρθε στο χολ.

— Χρόνια πολλά, δόκτορα Γουάτσον! μου ευχήθηκε περιχαρής.

Για μια στιγμή μού φάνηκε ότι επρόκειτο να μου δώσει ένα φιλί στο μάγουλο. Δε θα με πείραζε καθόλου, διασκέδασα όμως όταν σκέφτηκα πώς θα αντιδρούσε ο Χολμς σε μια τέτοια συμπεριφορά.

— Είμαι βέβαιη ότι ο κύριος Χολμς θα χαρεί να σας δει. Λίγη συντροφιά θα του κάνει καλό.

Έβγαλα το παλτό και το καπέλο μου, τίναξα το χιόνι έξω από την είσοδο και τα κρέμασα στο χολ.

— Πολύ κρύα μέρα, κυρία Χάτσον. Ελπίζω να μη χρειαστεί να βγείτε σήμερα. Χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι της.

— Θα σας φέρω έναν ζεστό καφέ.

Η ελπίδα ότι υπήρχε ένα φρέσκο μυστήριο να λύσουμε με έσπρωχνε να ανεβώ τα σκαλιά δύο δύο. Άνοιξα την πόρτα του καθιστικού μας και βρήκα τον Χολμς να φοράει ακόμη το νυχτικό και τη μοβ ρόμπα του. Τα σκούρα μαλλιά του δεν είχαν τη συνηθισμένη, άφογη εμφάνισή τους και το μυτερό

του προφίλ φωτιζόταν από τη λάμψη της φωτιάς που τριζοβολούσε, ενώ κάπνιζε μία από τις μακριές πίπες του.

Στο πάτωμα γύρω του βρίσκονταν σκόρπιες αρκετές εφημερίδες κι εκείνος χάζευε ένα παλιό και στραπατσαρισμένο καπέλο που κρεμόταν στην πλάτη μιας καρέκλας μπροστά του. Ο μεγεθυντικός φακός του ήταν ακουμπισμένος πάνω στην καρέκλα, φανερώνοντας ότι μελετούσε το καπέλο με προσοχή. Αυτό μπορούσε να σημαίνει μόνο ένα πράγμα...

— Έχει διαπραχθεί κάποιο έγκλημα; ρώτησα ανυπόμονα. Μήπως αυτό το συνηθισμένο καπέλο σχετίζεται με κάποια ιστορία θανάτου;

Ένα χαμόγελο σχηματίστηκε

αργά στο πρόσωπο του Χολμς, που δε φάνηκε να εκπλήσσεται από την άφιξή μου, παρόλο που είχα επιστρέψει μια δυο μέρες νωρίτερα απ' ό,τι του είχα πει αρχικά.

— Ω, όχι, Γουάτσον. Πρόκειται ωστόσο για ένα ενδιαφέρον μυστήριο. Πέρασε μέσα. Χαίρομαι που έχω έναν φίλο για να το μοιραστώ.

— Πες μου περισσότερα, σε παρακαλώ, για την ιστορία αυτού του καπέλου, Χολμς, είπα και κάθισα απέναντί του, ζεσταίνοντας τα χέρια μου στη φωτιά. Υποθέτω πως, παρότι φαίνεται συνηθισμένο, πρόκειται για ένα στοιχείο που θα σε βοηθήσει να λύσεις κάποιο μυστήριο και να πιάσεις τον εγκληματία που κρύβεται πίσω του.

— Δεν υπάρχει κανένα έγκλημα.

— Τότε γιατί το μελετάς τόσο προσεκτικά;
Ο Χολμς έστρεψε την προσοχή του επάνω μου.

— Όταν έχεις τέσσερα εκατομμύρια ανθρώπους στριμωγμένους τόσο σφιχτά τον ένα πάνω στον άλλο μέσα σε λίγα μόλις τετραγωνικά χιλιόμετρα, είναι φυσικό να προκύπτουν παράξενα περιστατικά. Όπως έχουμε δει, δεν είναι απαραίτητο να σχετίζονται όλα με το έγκλημα.

— Πράγματι, απάντησα. Από τις τελευταίες έξι υποθέσεις σου στις οποίες συμμετείχα, οι τρεις ήταν εντελώς άσχετες με εγκληματικές πράξεις.

— Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι κι ετούτο το ασήμαντο ζήτημα ανήκει στην ίδια κατηγορία. Το καπέλο αυτό καθαυτό δεν εί-

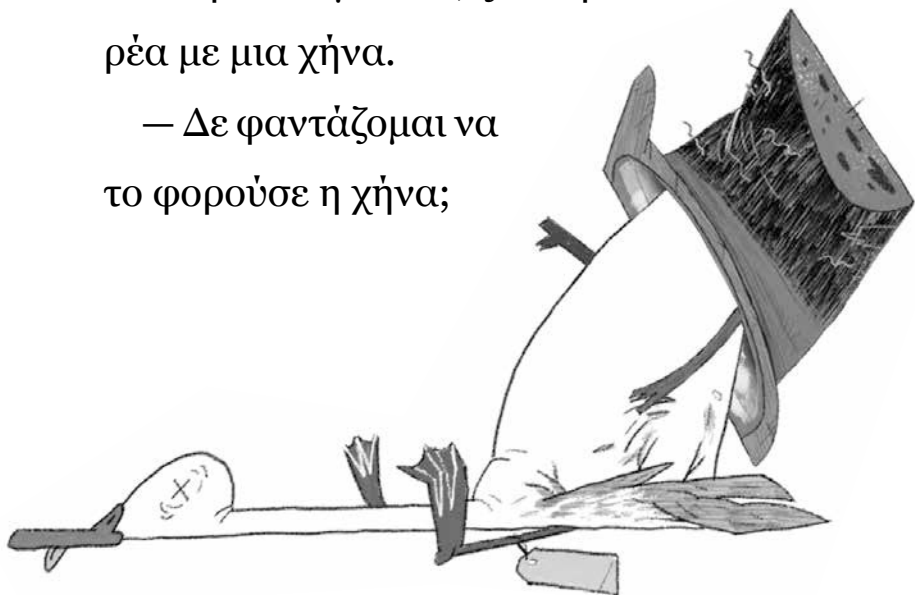
ναι σημαντικό, Γουάτσον. Πρόκειται μάλλον για έναν διασκεδαστικό γρίφο.

Αναστέναξα. Όπως φαινόταν, οι ελπίδες μου ήταν μάταιες.

Ο Χολμς, ικανοποιημένος που είχα δεχτεί την εξήγησή του, βολεύτηκε καλύτερα στην καρέκλα του.

— Αυτό το καπέλο έφτασε την παραμονή των Χριστουγέννων, ξεκίνησε. Παρέα με μια χήνα.

— Δε φαντάζομαι να το φορούσε η χήνα;

Το αστείο μου πέρασε φυσικά απαρατήρητο, εγώ όμως επέτρεψα στον εαυτό μου ένα μικρό γέλιο. Για περισσότερες λεπτομέρειες, έπρεπε απλώς να περιμένω. Ο Χολμς θα εξιστορούσε την υπόθεση με την ησυχία του. Δεν υπήρχε λόγος να τον πιέσω.

Ένα πολύτιμο κόσμημα, γνωστό ως **ΓΑΛΑΖΙΟ ΡΟΥΜΠΙΝΙ**, κλάπηκε χθες από την κοσμηματοθήκη της κόμισσας του Μόρκαρ. Η κόμισσα προσφέρει αμοιβή χιλιών λιρών έναντι πληροφοριών που θα οδηγήσουν στην εύρεση του πολύτιμου κοσμήματος...

Η αστυνομία ξεκινά τις έρευνες για να εντοπίσει το χαμένο πετράδι όταν εντελώς αναπάντεχα το κόσμημα θα βρεθεί στον λαιμό μιας χήνας. Με ποιον τρόπο ταξίδεψε το πετράδι από μια κοσμηματοθήκη στη μια άκρη της πόλης στον λαιμό μιας χήνας στην άλλη άκρη; Ένα ακόμα μυστήριο για τον ντετέκτιβ Σέρλοκ Χολμς και τον βοηθό του Γουάτσον, οι οποίοι εμπλέκονται σε κούρσα ενάντια στον χρόνο για να σώσουν τη ζωή ενός αθώου ανθρώπου.

www.minoas.gr

9 786180 215373
ISBN 978-618-02-1537-3

ΚΩΔ. 22401

